

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 10 oktober 2017 met nummer RvVb/A/1718/0129
in de zaak met rolnummer 1516/RvVb/0378/A

Verzoekende partij de vzw **MILIEUFRONT OMER WATTEZ**, met woonplaatskeuze te
9700 Oudenaarde, Kattestraat 23

Verwerende partij de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

I. **BESTREDEN BESLISSING**

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 18 februari 2016 de vernietiging van de stilzwijgende beslissing van de verwerende partij.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Geraardsbergen van 19 maart 2012 stilzwijgend afgewezen. Het college van burgemeester en schepenen van de stad Geraardsbergen verleende een stedenbouwkundige vergunning aan mevrouw Magda VAN SCHOORS voor het uitbreiden en verbouwen van een taverne en voor het creëren van een exploitantenwoning.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te Geraardsbergen, Majoor Van Lierdelaan en met als kadastrale omschrijving afdeling 4, sectie B, nummer 0031E4, 0031H en 0031T.

II. **VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING**

De verwerende partij dient geen antwoordnota maar wel het administratief dossier in. De verzoekende partij dient een toelichtende nota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 19 september 2017.

De verzoekende en verwerende partij verschijnen schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast. De artikelen 37 en 38 DBRC-decreet zijn van toepassing zoals gewijzigd door het decreet van 9 december 2016.

III. FEITEN

Op 8 november 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Geraardsbergen een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het uitbreiden en verbouwen van een taverne; het creëren van een exploitantenwoning”*.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 vastgestelde gewestplan ‘Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem’, gelegen in woongebied en bosgebied. De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Geraardsbergen verleent op 19 maart 2012 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de aanvrager.

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 12 februari 2013 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 27 februari 2013 om dit beroep onontvankelijk te verklaren wegens laattijdigheid.

De verwerende partij beslist op 7 maart 2013 om het beroep onontvankelijk te verklaren wegens laattijdigheid.

De Raad vernietigt deze beslissing met een arrest van 16 september 2014 (nummer A/2014/0634).

Met een brief van 12 januari 2016 stelt de verwerende partij de verzoekende partij in kennis van het feit dat de door de Raad opgelegde vervalltermijn om een nieuwe beslissing te nemen in uitvoering van het arrest van 16 september 2014 overschreden is zodat het beroep moet geacht worden afgewezen te zijn.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN – ENIG MIDDEL

Standpunt van de partijen

In het enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 8 §§ 1 en 2 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, van artikel 26bis, § 1 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, van het ministerieel besluit van 14 mei 2009 waarin het natuurrichtplan voor het Vlaams Ecologisch Netwerk, de Speciale Beschermingszones en de groene bestemmingsgebieden van de ‘Dendervallei tussen de gewestgrens van Ninove, evenals het Raspailleboscomplex en het

geitebos' definitief goedgekeurd werd, van artikel 4.3.1 VCRO en van de materiële motiveringsplicht, de formele motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel. Ze zet uiteen:

“ ...

Toelichting: In de bestreden beslissing is het vruchteloos zoeken naar ook maar 1 motief waarom verweester het beroep zomaar stilzwijgend heeft afgewezen.

De artikelen 1 t.e.m. 3 van de van 29 juli 1991 betreffende de motivering van rechtshandelingen, stipuleren:

...

Deze bepalingen vereisen enerzijds dat de bestuurshandelingen uitdrukkelijk gemotiveerd dienen te worden en anderzijds dat die motieven afdoende moeten zijn.

Van enige uitdrukkelijke motivering is hier helemaal geen sprake.

Nochtans had verzoekster tal van bezwarende elementen (...). Op geen één daarvan werd geantwoord.

...

Inzake de aspecten die verband houden met het watersysteem bepaalt artikel 8 van het DIWB:

...

Deze paragrafen van dit artikel bepalen dat de vergunningverlener moet nagaan of er schade kan optreden aan het watersysteem door het aangevraagde en dat ze rekening moet houden met de vastgestelde waterbeheerplannen en de relevante doelstellingen en beginselen van het DIWB. Verweester heeft zich aan die plicht onttrokken met diens stilzwijgende afwijzing.

Inzake de aspecten die verband houden met het Vlaams Ecologisch Netwerk bepaalt artikel 26bis §1 eerste lid van het Natuurdecreet:

...

Met voorliggend besluit wordt toestemming gegeven voor een constructie die aan één zijde vlak naast de Dender ligt, aan de andere zijde van de Korte Lakebeek ligt en grenst aan het Vlaams Ecologisch Netwerk. De zones die het dichtst bij de waterlopen liggen, zijn het belangrijkste voor de migratie van fauna en flora en dus voor samenhang tussen de afzonderlijke gebieden van het VEN, teneinde de decretaal vooropgestelde samenhang tussen de VEN-gebieden te bewerkstelligen. De zone van voorliggend project is des te belangrijker omdat het ligt tussen twee waterlopen in.

...

Voor dit deelgebied (i.c. 1 KorteLake-Ter Planken en meer bepaald in zone 1.4 ...) schrijft men als bindend streefbeeld onder meer (...):

“(..)De waterlopen hebben een goede oppervlakte-, waterbodem- en oever/structuurkwaliteit.(..) De Dender heeft een natuurlijke(ere) oever.

Het toestaan van de bouw van een conciërgewoning en de uitbreiding van een taverne staat in contrast met dit streefbeeld waar het natuurlijk karakter van de oevers en een goede structuurkwaliteit voorop staat. De vergunningverlenende overheid had op zijn minst voorwaarden kunnen opleggen opdat de oever en valleistructuur onder de paalconstructie gerespecteerd moest worden of hersteld diende te worden na de uitvoering van de werken. In iedere geval heeft de vergunningverlenende overheid dit volledig naast zich neer gelegd.

Daarnaast schrijft men in de algemene gebiedsvisie van het natuurrichtplan, volgende ecologische concepten (...):

...

Ook met deze visie hield de vergunningverlenende overheid geen rekening. Ondanks het feit dat de Vlaamse Regering haar goedkeuring gaf aan deze visie waarin de versterking van de natuurwaarden voorop staat wordt dit genegeerd door de vergunningverlenende overheid.

De vergunningverlener heeft deze bepalingen van het Natuurdecreet en het Natuurrichtplan geschonden.

Inzake de goede ruimtelijke ordening schrijft artikel 4.3.1 §§ 1 en 2 van de VCRO voor

...

In het betwiste besluit vinden we geen beoordeling van De overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening waardoor verweerder artikel 4.3.1 §§1 en 2 van de VCRO heeft geschonden.

Minstens zijn alvast hogergenoemde bepalingen geschonden omdat die een uitdrukkelijke motiveringsplicht vereisen van de vergunningverlener.

Het zorgvuldigheidsbeginsel impliceert luidens nr. RvVb/A/1516/0239 van 24 november 2015:

...

Verwerende partij heeft niet alleen inhoudelijk onzorgvuldig gehandeld, maar ook door zo lang na het arrest nr. A/2014/0634 van 16 september 2014 van Uw Raad met een beslissing op de proppen te komen, heeft ze in de hand gewerkt dat alle partijen veel langer in een rechtsonzekere toestand blijven verkeren.

► Rechtspraak

In het arrest nr. A/2014/0395 van 27 mei 2014 van Uw Raad werd over een stilzwijgende beslissing van dezelfde verwerende partij als in voorliggende zaak geoordeeld:

...

In het arrest nr. RvVb/A/1516/0163 van 27 oktober 2015 van Uw Raad werd geoordeeld over een stilzwijgende beslissing van dezelfde verwerende partij:

...

In het arrest nr. RvVb/S/1516/0054 van 29 september 2015 van Uw Raad werd geoordeeld over een stilzwijgende weigering van een beroep:

...

Ook in voorliggend geval ligt een manifeste schending voor van de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

...”

De verwerende partij legt geen antwoordnota neer en In haar toelichtende nota volhardt de verzoekende partij in haar middel.

Beoordeling door de Raad

1.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij, door het stilzwijgend afwijzen van het administratief beroep van de verzoekende partij, op een ongemotiveerde wijze de beroepsgrievan van de verzoekende partij in de administratieve procedure heeft afgewezen.

Overeenkomstig artikel 4.3.1, §1 VCRO dient een vergunningsaanvraag onder meer getoetst te worden aan de goede ruimtelijke ordening en dit met inachtneming van de aandachtspunten en criteria zoals vervat in artikel 4.3.1, §2 VCRO en in het bijzonder de functionele inpasbaarheid, het ruimtegebruik, de visueel-vormelijke elementen, hinderaspecten en de doelstellingen van artikel 1.1.4 VCRO, hierbij telkens rekening houdend met de in de omgeving bestaande toestand.

Uit het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid vloeit verder voort dat er minstens moet onderzocht worden wat de invloed van een aanvraag is op de infiltratie van hemelwater of de ruimte voor het watersysteem daarbij rekening houdende met de door de Vlaamse regering vastgestelde waterbeheerplannen en dat dit onderzoek moet blijken uit de genomen beslissing.

2.

Wanneer, zoals in het voorliggende dossier, een administratief beroep wordt geacht stilzwijgend te zijn afgewezen waardoor tegelijk een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het aangevraagde, ligt een evidente schending van de motiveringsplicht voor, immers vereist het beginsel van de materiële motiveringsplicht dat er voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven moeten bestaan, wat onder meer betekent dat die motieven moeten steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld.

Het stilzwijgend afwijzen van het administratief beroep impliceert derhalve noodzakelijk een kennelijk onredelijke en onzorgvuldige toetsing van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening van het aangevraagde en faalt de verwerende partij dan ook in haar (materiële) motiveringsplicht.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad vernietigt de stilzwijgende beslissing van de verwerende partij waarbij, op grond van artikel 4.7.23, §2, in fine VCRO, het administratief beroep van de verzoekende partij wordt afgewezen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Geraardsbergen van 19 maart 2012 en waarbij aan mevrouw Magda van SCHOORS de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het uitbreiden en verbouwen van een taverne en voor het creëren van een exploitantenwoning op de percelen gelegen te Geraardsbergen, Majoor Van Lierdelaan en met als kadastrale omschrijving afdeling 4, sectie B, nummers 0031E4, 0031H en 0031T.
2. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij en dit binnen een termijn van vier maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 10 oktober 2017 door de derde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Jorine LENDERS

Filip VAN ACKER